

Mark Vernstrøm

Copyright notits

Denne karakter er lavet til at blive spillet i forbindelse med scenariet Sankt Peters Disciple - lavet af Eidolons LVE-Sektor i år 1999 til HyggeCon på Ellekærskolen. Scenariet står til benyttelse af alle som ønsker det, dog vil vi gerne hvis det bliver nævnt, at det er os der har lavet det. Det står folk frit for at ændre i scenariet, dog vil vi gerne have en tilbagemelding om ændringer. Alt i alt betyder denne notits, at hvis du spiller scenariet, vil vi gerne nævnes, og have en tilbagemelding på hvordan det blev. Er det så svært at forstå? Der deles **TÆS** ud hvis vi finder ud af at du benytter vores ting uden at sige det er vores, eller glemmer at melde tilbage!

Med venlig hilsen, LVE-Sektor, lve@eidolon.dk, <http://lve.eidolon.dk>

Alder:

29 år

Sektnavn:

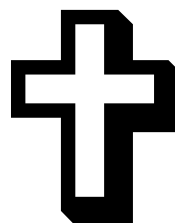
Andreas

Stilling:

Den daglige leder af kollektivet, kun overgået af Sankt Peter selv.

Bopæl:

Sankt Peters kollektiv i Helsingør

Om Mark

Mark har tidligere levet med et betragteligt selvhad og havde kontaktbesvær til andre mennesker. Desuden gjorde hans interesser, at han generelt blev betragtet som nørd og en taber. Peter ændrede ham ved at give ham den position, han har nu, og støtte ham på alle mulige måder. Derfor tror Mark også på ALT, hvad Peter siger og gør. Mark har stadig et problem med sin autoritet, som han ikke synes alle respekterer. Specielt kvinderne føler han som en trussel. De skal rette sig efter ham øjeblikkelig, og hører i virkeligheden ikke til andre steder end dér hvor arbejde skal udføres, hvis det stod til Mark.

Mark Vernstrøm

Karakterbeskrivelse:

Peter har overdraget mig ansvaret for, at alt forløber planmæssigt herinde, og jeg skal ikke svigte ham. Det er vel egentlig også naturligt... Jeg er jo Peters nærmeste og står i forvejen for ceremonier og fordeling af arbejde, så det er vel bare en forlængelse af arbejdet. Åh, jeg kan næsten ikke vente på at dette er overstået! Tusindårsriget for vores fødder, vi bliver de første til at betræde den jomfruelige jord. Fri for Dragens skygge. Nu må vi holde modet oppe herinde, selvom det ikke er verdens mest interessante sted at være, men udenfor er det jo værre. Apokalypsens fire ryttere rider ud. Den hvide, den blodrøde, den sorte og den gustengule. De syv engle blæser i de syv basuner, og himlen og jorden formørkes. Vi må kunne holde ud lidt endnu. Vi må ikke svigte Peters tiltro. Han sagde tilmed - lige inden han lukkede døren - at det næppe ville føles mere end som en time eller to. Han havde det fra Gud selv, betroede han. Det føles godt i brystet at vide, at Sankt Peter selv er ens fortrolige. Specielt når ens fortrolige har så magtfulde venner.

Det har ellers været et langt og sejt træk at samle den lille udvalgte skare, som skulle få lov til at overleve Armageddon. Det er ikke sådan, når man er med fra starten. Denne atmosfære får en til at tænke tilbage...

Jeg sad inde på diskotek Enigma. Ikke fordi der var noget spændende musik - den var lidt for alternativ efter min mening, men kvinderne er der ikke noget at beklage på. Dengang var Birthe et virkeligt tiltrækkende mål. Det har jo ændret sig en del siden da. Som sædvanligt bagte jeg helt vildt på hende, men som det altid sker, så fik hun ændret samtalens retning, og pludselig diskuterede vi kristendom. Det er ikke nemt at score, når man har et skamferet ansigt. Fanden tage den hund. Det er godt at vide, at den stadig er udenfor. Nå nej, den er jo nok død nu. Pludselig kom en mand hen til mig, som bare gjorde alt omkring ham til baggrund. Hans karisma burde være nok til at få gamle damer til at skrig sexchikane, bare han gik forbi dem på gaden. Den slags får jeg normalt udslæt af, men jeg kunne ikke undgå at synes om ham med det samme. Han tilbød at hjælpe med at score Birthe, og det tilbud var jo ikke til at sige nej til. Vi samledes ved et bord i et hjørne, og snakken begyndte at gå. Det var svært at se, hvordan det, Peter sagde, skulle få fat i Birthe, men det viste sig jo også siden hen, at de to fandt sammen. Peter har også fortalt, hvordan hun virkelig er, så det var vist meget godt. Peter fortalte, at han netop havde været i Nepal, hvor han havde prøvet at finde sig selv gennem meditation hos lamaerne. En dag havde Gud vist sig for ham og sagt, at han var reinkarnationen af Sankt Peter. Desuden blev han pålagt at finde nogle oprigtigt troende, som det var værd at frelse fra Dommedag, som nu var nær. Det var derfor, han var blevet genfødt. Kort tid efter havde Peter fået besked fra Danmark om, at hans forældre var døde, og at han arvede

deres landsted. Det tog han som et tegn på, at han skulle udøve sit virke i Danmark. Nu var han her og søgte folk, som var parate til at bo i et lille kollektiv, som ville forberede Verdens Undergang. Jeg kan stadig huske, hvor skeptisk jeg var, men jeg tog derud i weekenden - også for at møde Birthe igen - og blev straks spurgt, om jeg ville stå for en lille ceremoni. Rime- ligt forbløffet gjorde jeg mit bedste, og større blev overraskelsen, da Peter roste mig meget for den. Med blod på tanden kom jeg der oftere og oftere. Jeg fik flere og flere opgaver betroet, og til sidst måtte jeg opgive studiet og flytte derud permanent. Min naturvidenskabelige indstilling gjorde store indsigelser mod denne rene tro, som min sjæl følte, men Peter overbeviste mig om troens styrke og sandhed - for de, der turde tage springet. Jeg har bekendt mine synder og vendt mit ansigt mod Gud og åbnet mit hjerte for hans søn. Samtidigt har jeg fået autoritet og indflydelse gennem kollektivet i kraft af min position. Der er ingen, som vil stille spørgsmål til Peters ord. Det er ikke altid, han har sagt dem lige som jeg udlægger dem, men jeg ved, at han ville have sagt det. Peter og jeg forstår hinanden.

Opbygningen af kollektivet kostede også mange penge, selvom vi dyrkede økologiske grøntsager, for der skulle bygges dommedagssikre bunkere, til når tiden kom. Jeg lånte penge i mine forældres hus for at finansiere bygningen. De afbrød al forbindelse til mig efter det, men det var da ligegyldigt. Jeg havde kollektivet. Jeg blev Peters højre hånd og betroede. Han viste mig, hvor lidt mit tidligere liv var værd, og gav mig indsigt i hans store visdom. Vi kan stole på hinanden fuldt ud, og han har hjulpet mig med så mange ting. Han viste mig jo, at Birthe ikke var noget værd, men han gav mig også noget mere værdifuldt. En aften var jeg kommet til at fortælle ham mit livs store hemmelighed. Jeg var stadig jomfru. Han grinte ikke, men kiggede alvorligt på mig og sagde, at det måtte vi jo gøre noget ved. Jeg glemte alt om det igen, men to uger efter, kom han og sagde, at jeg skulle komme ind på hans værelse om aftenen. Da jeg kom derind var der en pige, som havde bind for øjnene og var spændt fast til hans seng. Jeg genkendte hende som en af de nye. Han sagde, at hun tændte på sex med en ukendt, så nu skulle jeg bare hygge mig. Jeg brugte hele natten og fik prøvet alt det, som jeg havde set i pornofilmene. Der har ikke været noget siden da, men det er godt at tænke på, når man sidder på toilettet om aftenen...

Senere fik jeg at vide, at hun skulle have særbehandling, når det gjaldt tildeling af arbejde, helst et, hvor hun skulle bestemme over andre. Hun virker ikke til at kunne styre det, men Peter siger det, så han ved jo sikkert bedst. I det hele taget, har han mange gange bedt kvinderne om at blive fritaget for arbejde - specielt laver Birthe ikke noget, men han mener velsagtens, at kvinder er mere svagelige, så det er jo godt nok. Desværre går det åbenbart disse kvinder til hovedet, for de tror, at de også skal bestemme over mig. De må ikke være i tvivl om, hvem der er Peters højre hånd. De tror, de kan omgå kommandovejen og sige mig imod. Så må man irettesætte dem, hvilket bare får dem til at rende til Peter og pive. Så kommer han

og siger, at jeg skal være lidt mere flink over for dem. Han giver dem alt for lang linie. Hvis det stod til mig fulgte vi Bibelen. Kvinder skal tie i forsamlinger, står der skrevet i Bogen.

Nå, al den drømmen passer sig ikke for en civilingeniør. Næsten da, to år tæller da også for noget. Jeg kunne sagtens have gennemført det studie, og det er jo ikke hvem som helst, der kan blive civilingeniør i datateknik. Det kræver stor viden om emnet. Det har i øvrigt været en af de ting, der har været sværest at lære i kollektivet, for teknik er ikke velset. Peter siger, at det gør mennesket afhængige, så de begynder at dyrke den som en afgud. Det må for enhver pris undgås, så alle maskiner er forbudt på kollektivet. Det gør arbejdet i marken og på bogholderiet lidt sværere, men det er nødvendigt. Inde på Peters kontor står der godt nok en telefon og en computer, men han kan jo også finde ud af at styre den slags ting. De er nødvendige for den daglige drift af kollektivet.

Nu må vi prøve at holde modet oppe. Det er mit ansvar, at alt forløber glat. Men det kræver jo også en mand af støbning. Mig.

Relationer:

Peter:

Min guru. Peter har i den sidste tid været lidt rastløs, men det er der jo ikke noget at sige til. Jeg har bare taget mig lidt mere af det daglige for at aflaste ham lidt. Det er da det mindste jeg kan gøre. Peter er alt det, som jeg ikke var, men han har lært mig en masse. Han gør altid alting rigtigt. Det er bare én af de små ting, som viser, at han virkelig er Sankt Peter og ikke en eller anden charlatan. Et menneske ville fejle. Desuden har han en utrolig indsigt. Ting, der normalt ville synes modstridende med vores tro, forklarer han, så man indser nødvendigheden af det. Det må være en tung byrde for ham.

Birthe Engvad:

Man skal passe på med denne kvinde, som Peter har navngivet Maria. Hun er nærmere en Eva med æblet. Hun laver ikke noget produktivt for kollektivet, og har tilmed den frækhed at organisere ting uden om mig og til tider endda give kontraordrer til folk. Hun respekterer på ingen måde min autoritet. Jeg tror, hun ligefrem nyder at spolere det hele. Alligevel er hun Peters fortrolige og faste kæreste. Jeg fatter ikke, hvad han ser i hende.

Erik Mensted Sørensen:

Erik er 49 år gammel, og har fået sektnavnet Judas. Han ser dog ud til at være meget overbevist om sin tro, man skal nok ikke tænke over hans sektnavn – Judas var jo trods alt discipel. Han er en ældre herre, som er meget trofast mod kollektivet. Han er en god støtte og en af dem, der adlyder ordrer uden at skulle udfordre min autoritet hele tiden. Han søgte vist først

og fremmest trøst, da han kom herud, for hans datter var død ved en bilulykke. Hun hed vist Anne eller Anja eller noget i den retning. Hans kone havde lukket sig fuldstændigt inde i sig selv. Hun burde have taget med sin mand herud, for han har lagt det bag sig og åbnet sig for sin Gud. Han og Max ser også ud til at være gode venner, selvom det er svært at se, hvad det er de har tilfælles. Sommetider virker de som gamle kammerater, andre gange som forretningspartnere, men hele tiden, som om de virkelig forstår hinanden. Heldigvis har jeg jo Peter at betro mig til, men en gang imellem kunne man godt ønske, at være en del af deres fællesskab.

Max Møller:

Max er 28 år gammel og har fået sektnavnet Simon. Han er en ivrig mand, som vist aldrig rigtig kan sidde stille. Han er på alder med mig, men han virker som om han er meget yngre. Han har åbenbart haft problemer med sin kæreste omkring tidspunktet for hans optagelse i kollektivet, men det har vi da heldigvis få vænnet ham af med. Han accepterer min autoritet ligesom Erik, men det virker sommetider som om, at han skal lige til at sige mig imod, men så opgiver på forhånd. Han er også en meget nysgerrig fyr, der gerne vil hjælpe til med alt, men mange af de ting, som han vil hjælpe med - såsom regnskab og daglig drift - vil Peter ikke have, at der er andre end mig der rører ved. Han går meget op i kollektivet, men det virker ikke som om, at han tror særlig meget på Gud, for han er ikke særlig ivrig under ceremonier, ritualer eller bønner. Hver tirsdag tager han også afsted til København uden at sige, hvad han vil. Altid i nøjagtig samme mundering og altid med et underligt blik i øjnene. Man kunne godt frygte lidt for, hvad det er han foretager sig, men så længe han ikke vil snakke om det er der ikke noget at gøre. Når man spørger ham, får han et forskræmt blik i øjnene og begynder at undskylde sig helt vildt. Så længe det ikke går ud over kollektivet, er det vel også i orden.

Lise Egsgaard:

Lise er en ung kvinde på 23, som har fået sektnavnet Magdalene. Hun er en meget snerpet pige, som er steget i graderne hurtigt. Grunden til at hun er her, må stå hen i det uvisse. Den er der vist ingen der, kender. Det var også hende, der tændte på sex med ukendte mennesker, så et eller andet forbinder os da. Selvom hun ikke ved det. Hun virker som om, at hun ville gøre alt for at få min plads, så det ville måske være meget godt, hvis man holdt hende lidt i kort snor, men Peter er meget opsat på, at hun skal styre en del af kollektivet. Jeg føler sommetider, at Peter lader sig lidt styre af de kvinder, han omgås, men det kan ikke passe - han af alle burde være for klog til at lade sig narre af kvinders træskhed.

Stine Dragslund:

Stine er 23 år gammel, men ser en del ældre ud. Hun har fået sektnavnet Sofia. Hun er en brav pige med en hård baggrund. Hun har haft mange problemer i sin barndom, men hun er kommet over dem og vier nu hele sit liv til kollektivet. Hun er vist også en af dem, som besøger Peter om aftenen, men hun prøver ikke at udnytte det som de andre. Hun stiller heller aldrig spørgsmål ved, hvad du beder hende om. Hun er en pige, der har indset sin plads, og da hun også er rimelig sød, så kunne det måske være, at man skulle gøre lidt tilnærmelser, når vi kom ud herfra. Så er hun sikkert ovre det med Peter. De må da kunne indse, at en helgen ikke kan gifte sig med nogen af dem. Det ville være modstridende.

Thomas Witskøll:

Vores helt egen filmstjerne, der har fået sektnavnet Bartholomæus. Han er vildt berømt i medierne, men efter en film om en hjernevaskende sekt, inviterede Peter ham med herud for at vise ham, at ikke alle kollektiver var skumle sekter, der gjorde folk ulykkelige. Han blev så berørt af stedet, at han begyndte at komme her oftere og oftere, og til sidst flyttede han så herud - men han kunne dog ikke bare droppe de film, som han nu var i gang med, så han fortsatte sit arbejde med det. Det mest utrolige er dog, at han har opgivet sin karriere for at blive en af os. I aften er der faktisk premiere på hans seneste film - og ifølge ham selv - sidste film, men det giver vel sig selv, når Jorden er ved at gå under. Peter har også brugt ham som frontfigur, når han har været ude for at finde nye medlemmer. Det betaler sig at have en kendt figur blandt os. Jeg er ikke så vild med hans film - de er mest henvendt til teenagepiger, synes jeg - men han er en fin fyr, og det er jo også fedt at kunne sige, at man kender en berømt.

Louise Abildstrup:

Louise er 18 år gammel. Hun er her ikke til dagligt for hun går stadig på gymnasiet. Hendes sektnavn er noget kedeligt, Louise. En gymnasiepige, der vist mere er her på grund af Thomas end på grund af hendes tro på Gud og Peter. Jeg har hende faktisk mistænkt for at grine inden i sig selv, når vi holder ceremonier. Den slags gør mig rasende. Så vidt jeg husker, var hun på besøg for at skrive rapport om nyreligiøse sekter eller sådan noget, da hun så Thomas. Ellers er der ikke meget at udsætte på hende. Hun laver det hun bliver sat til, men det øjeblik hun ser sit snit til det, hænger hun op ad ham. Det er lidt ulækkert at se på.

Henrik Sandholm:

Henrik er 23 år og har fået sektnavnet Jakob. Han giver mig myrekryb. Han er virkelig fanatisk med hensyn til tilbedelse. Peter samlede ham op tilfældigt en dag og tog ham med ud på kollektivet, og her har han været siden. Han arbejder ikke så meget i marken eller andre steder, for det meste beder han. Engang gik jeg forbi hans værelse klokken fire om natten og bemær-

kede, at der kom messen ud fra det. Det er vist at overdrive det. Det værste er næsten, at han føler, at vi alle bør gå mere op i det - selv mig, som vel bør anses for en af de toneangivende, når det gælder bøn. Han lider vist også mere eller mindre af paranoia, for han bliver ved med at mumle, at vi forråder sagen og må straffes for det. Sådan en opkomling. Jeg har også på fornemmelsen, at han godt kunne tænke sig at indtage min plads. Ha, så vil Peter da straffe *ham*.

Gerda Jørgensen:

Gerda er 51 år gammel og gift med Niels Ole. En ældre dame, som er betaget af Peter. Hun vil ikke indrømme det, men det lyser ud af hende, og det viser sig vist også i de pengegaver, som hun giver. Men vi har hårdt brug for pengene. Og så har hun endda sin mand med herud, men han har vist været hende utro, så det er vel egentlig fair nok. Men min kone skulle i hvert fald ikke bryde sig om at gøre sådan noget. Hun overrasker forresten én lidt en gang imellem. Så kaster hun sig ud i de helt vilde eskapader. Hun er en livlig bedstemor.

Niels Ole Jørgensen:

Niels Ole er 52 år gammel og har fået sektnavnet Thomas. Han er Gerdas mand og er her vist kun for hendes skyld. Han ser ikke så meget ud til at gå op i ceremonier og lignende. Det er ærgerligt, at vi ikke har kunnet påvirke ham mere. Han arbejder også stadig i sit advokatfirma, men det er med Peters billigelse. Han synes det kunne være praktisk, og så endte de fleste af pengene også hos os gennem Gerda. Han har i øvrigt virket meget stille og nærmest bange de sidste par dage. Gad vide hvad han skjuler? Er han bare bange for at skulle lukkes inde eller er det angst for at skulle være med til at befolke verden bagefter?

Søren Dragsholm

Søren er 19 år gammel og har fået sektnavnet Philip. Han er en meget vild ung mand, der elsker det enkle liv, som han lever på kollektivet. Han elsker at sidde og ryge hash og dyrke en masse sex. Der er dog en eller anden form for mistro i hans opførsel. Der er nok noget i hans fortid, han ikke rigtigt kan behandle. Nogen har prøvet at tage det op med ham, men han vil ikke tale om det. Det kan være, at han vil tale med dig nede i bunkeren. Han er godt nok lidt af en hippie-fætter, selvom han er 30 år for sent på den.